

Codi Segur de Verificació: 6715ea1a-77fd-48d3-8534-373db64014e3
Origen: Ciutadà
Identificador document original: 1404470
Data d'impressió: 09/02/2023 17:31:53
Pàgina 1 de 11

SIGNATURES
1.- justicia.cat, 21/04/2022 10:36

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 01 de Barcelona

Avenida Gran Via de les Corts Catalanes, 111, edifici I - Barcelona - C.P.: 08075

TEL.: 935548447
FAX: 935549780
EMAIL: contencios1.barcelona@xij.gencat.cat

N.I.G.: 0801945320218000621

Procedimiento abreviado 26/2021 -A

Materia: Cuestiones de personal (Proc. Abreviado)

Entidad bancaria BANCO SANTANDER:
Para ingresos en caja. Concepto: 0897000000002621
Pagos por transferencia bancaria: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274.
Beneficiario: Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 01 de Barcelona
Concepto: 0897000000002621

Parte recurrente/Solicitante/Ejecutante: Santiago
Adalid Casado
Procurador/a:
Abogado/a: Vicenç Navarro Betrian

Parte demandada/Ejecutado: AJUNTAMENT DE
VILASSAR DE DALT
Procurador/a:
Abogado/a: EDUARDO LLUZAR LOPEZ DE BRIÑAS

SENTENCIA Nº 118/2022

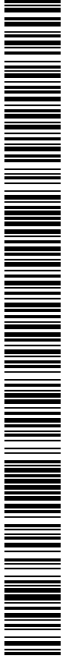
Barcelona, 19 de abril de 2022

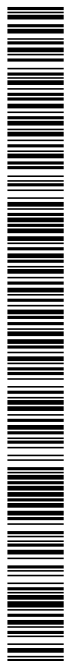
RAMONA GUITART GUIXER, Jutge substituïda del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Barcelona, he vist el procediment contenciós abreujat núm. 26/2021-A en el qual han intervingut, com a part demandant, SANTIAGO ADALID CASADO representat i assistit pel Lletrat, Vicenç Navarro Betrian, i com a part demandada, l'AJUNTAMENT DE VILASSAR DE DALT, representat i defensat pel Lletrat municipal, Gonzalo Lluzar Lopez de Briñas i dicto aquesta sentència sobre la base dels següents,

ANTECEDENTS DE FET

- 1: Interposat mitjançant demanda el present recurs contenciós administratiu, a través del qual han estat impugnades les actuacions administratives esmentades més amunt.
- 2: En l'ordre processal, les actuacions han estat tramitades en el sí del procediment abreujat contemplat a l'art. 78 de la nostra Llei processal (LJCA).
- 3: Celebrada la vista oral en data 5 d'abril de 2022 amb el resultat que consta a l'acta, les actuacions van ser declarades concloses i vistes per a sentència.
- 4: En la tramitació del present procediment han estat observades les prescripcions legals d'aplicació.

FONAMENTS DE DRET

Codi Segur de Verificació: 3BWWDHYAB3W9IWWXTNBEHTWF49V4ZBX

Signat per Guifart Guixer, Ramona :

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/API/consultaCSV.html>

Data i hora: 21/04/2022 10:36

PRIMER.- L'objecte del present recurs contenciós administratiu és el Decret de l'Alcaldessa de l'Ajuntament de Vilassar de Dalt número 2020AJUN001684, de data 27 de novembre de 2020 pel qual es resol; "(...) Primer. Desestimar en la seva totalitat les pretensions sol·licitades en el recurs d'alçada presentat per Santiago Adalid Casado en data 30 de setembre de 2020" (Adjuntat per la part actora com a document annex núm.1).

SEGON.- L'administració demandada sosté, com a primer al·legat, que el present recurs contenciós administratiu ha de ser declarat inadmissible per ser extemporani a l'empara de l'article 46 i art. 69 e) LJCA,

I fonamenta aquesta pretensió de inadmissibilitat per extemporaneïtat tot adduint, (...)

Tal i com pot constatar el nostre jutgador d'una mera observació dels documents que aportem en el expedient administratiu i també en el propi escrit d'interposició del recurs contenciós administratiu del actor, es poden apreciar els documents següents:

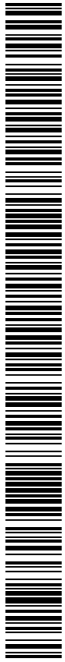
- *Notificació del Decret número 2020AJUN001684, de data 27 de novembre, objecte d'aquesta Litis. (Adjuntat per la part actora com a document annex núm. 1 i numerat com a 1/4).*
- *Evidència del procés de notificació acceptada per l'ara actora el 2/12/2020. (Adjuntat per la pròpia part actora com a document annex núm. núm.1 i numerat com a 4/4).*
- *Interposició del recurs contenciós administratiu per part de l'actora el dia 4/2/2021. (Vide. registre d'entrada al Deganat de l'escrit d'interposició del present recurs contenciós administratiu).*

La notificació i l'evidència consten a les pàgines 122 a 125 de l'expedient administratiu, en les quals es pot comprovar que es rep la notificació per l'actora el 2 de desembre de 2020 (concretament un dimecres) i l'escrit d'interposició del recurs contenciós administratiu que ens ocupa consta registrat d'entrada al Deganat de Barcelona el 4 de febrer de 2021(un dijous), per tant, queda clara la extemporaneïtat d'aquest recurs.

Per tant, és clar i meridià que el present recurs és extemporani atès el que estableix l'article 46 de la nostra llei jurisdiccional (...)"

Amb caràcter previ, correspon l'anàlisi de la causa d'inadmissibilitat al·legada per la Administració demandada i doncs en el supòsit que s'apreciï suposaria no entrar a examinar el fons de l'assumpte. L'enjudiciament de les qüestions de procediment tenen caràcter preferent, fins el punt de que s'ha d'avançar el seu estudi, havent-se fins i tot realitzar-se d'ofici, quan les parts no les hagin suscitat, en quant les prescripcions formals constitueixen normes d'ordre públic.

Des de la vessant jurisprudencial, la doctrina dictada al respecte resulta clara en el sentit de posar de manifest el següent:

“Conviene recordar antes de entrar a estudiar los citados motivos de la posible inadmisibilidad del presente pleito que la proclamación del derecho a la tutela judicial efectiva llevada a cabo en el artículo 24.1 CE no implica el reconocimiento de un derecho a un pronunciamiento de fondo sobre la cuestión llevada ante los órganos judiciales, pudiendo quedar satisfecho con una decisión de inadmisión, siempre y cuando esta respuesta sea la consecuencia de la aplicación razonada y proporcionada de una causa legal en la que se prevea tal consecuencia (entre otras muchas, SSTC 8/1998, de 13 de enero; 115/1999, de 14 de junio; 122/1999, de 28 de junio; 157/1999, de 14 de septiembre y 167/1999, de 27 de septiembre. Igualmente, el Tribunal Constitucional viene sosteniendo que, con carácter general, la decisión sobre la admisión o no de una demanda, así como la verificación de la concurrencia de los presupuestos y requisitos materiales y procesales de la misma son cuestiones de estricta legalidad ordinaria, cuya resolución corresponde exclusivamente a los órganos judiciales en el ejercicio de la potestad que privativamente les confiere el artículo 117.3 CE, pues es facultad propia de la jurisdicción ordinaria determinar cuál sea la norma aplicable al supuesto controvertido (por todas, SSTC 147/1997, de 16 de septiembre, F. 2; 39/1999, de 22 de marzo, F. 3 y 122/1999, de 28 de junio, F. 2)

Ahora bien, se exceptúan de tal regla aquellos supuestos en los que la interpretación efectuada por el órgano judicial de esta normativa sea arbitraria, manifiestamente irrazonable o fruto de un error patente y, cuando del acceso a la jurisdicción se trata, en los casos en los que dicha normativa se interprete de forma rigorista, excesivamente formalista o desproporcionada en relación con los fines que preserva y los intereses que se sacrifican.

Dicha ampliación de los cánones de control constitucional es consecuencia de la mayor intensidad con que se proyecta el principio «pro actione» cuando lo que está en juego es la obtención de una primera decisión judicial (SSTC 37/1995, de 7 de febrero, F. 5; 36/1997, de 25 de febrero, F. 3; y 122/1999, de 28 de junio, F. 2, entre otras muchas), toda vez que, como ha señalado la STC 63/1999, de 26 de abril (F. 2), «el principio “pro actione” opera en este caso sobre los presupuestos procesales establecidos legalmente para el acceso a la justicia, impidiendo que determinadas interpretaciones y aplicaciones de los mismos eliminen u obstaculicen injustificadamente el derecho a que un órgano judicial conozca y resuelva en Derecho sobre la pretensión a él sometida»

Disposa l'art. 46.1 de la Llei Jurisdiccional que el termini d'interposició del recurs contenciós administratiu serà de dos mesos a comptar des del dia següental de la notificació de l'acte que posi fi a la via administrativa, si fos exprés. Com diu d'un mode constant i reiterat la jurisprudència,

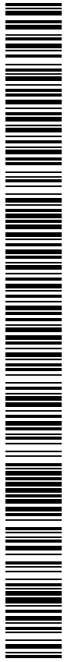
Codi Segur de Verificació: 3BWWWDHYAB3W9IWWXNTNBEHTWF49V4ZBX

Signat per Guifart Guixer, Ramona :

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/API/consultaCSV.html>

Data i hora: 21/04/2022 10:36

“El art. 46.1 LJCA reproduce en este aspecto aquello que se preveía en el art. 58 de la Ley Jurisdiccional de 1956, razón por la que se mantiene en toda su virtualidad la doctrina del Tribunal Supremo sobre este último precepto; doctrina ésta de la que es exponente la sentencia de 17 de julio de 1989, según la que "cuando se trata de un plazo de meses, como es el del art. 58 de la Ley Jurisdiccional de 1956, y no de días, el cómputo ha de hacerse, según el art. 5 del Código civil, de fecha a fecha, para lo cual se inicia al día siguiente de la notificación o publicación del acto o disposición y concluye el día correlativo a tal notificación o publicación en el mes de que se trate...”.

Dicha interpretación tiene un amplio apoyo jurisprudencial; y aún podríamos traer a colación otras sentencias de la Sala del Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo, como son la de 30 de enero de 1998 (Sección 5ª) y la de 30 de octubre de 1998 (Sección 2ª), a las que se refiere la sentencia de 17 de diciembre de 1999, dictada por la misma Sala del Tribunal Superior de Justicia de Castilla-León (Valladolid).

Doncs bé, fent aplicació en el present cas de la doctrina jurisprudencial esmentada no concorre la inadmissibilitat al·legada per la part demandada atès que consta que el recurs contenciós administratiu va tenir entrada al Jutjat en data 21-1-2021 raó per la qual es recurs s'hauria interposat dins del termini legal de dos mesos establert a l'article 46.1 de la LRJCA.

TERCER.- Interessa l'actora en el “petitum” de la seva demanda, “(...) se estime la demanda, por los fundamentos jurídicos esgrimidos en la presente demanda, se declare la nulidad de pleno derecho del Decret número 2020AJUN001684 (documento núm. 1), se declare la nulidad de pleno derecho del Reglamento regulador de la segunda actividad de los Policías Locales de Ayuntamiento de Vilassar de Dalt (documento núm. 20) y se reconozca el derecho al pase a segunda actividad del actor. Subsidiariamente, en caso de que no se reconozca el pase a segunda actividad de mi mandante se solicita que se constituya el Tribunal médico de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 43.1 de la Ley 16/1991 con el fin de determinar el pase a segunda actividad del actor. Con expresa condena en costas”.

I com a motius impugnatoris articula la part recurrent en la seva demanda els següents:

- a) *L'estimació de la petició de pas a la segona activitat per silenci administratiu per infracció de l'art. 241 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques i infracció de la jurisprudència sobre el silenci administratiu aplicable.*

Al·lega la part actora, que, “(...) El Ayuntamiento infringe el artículo 24.1 LPAC que se refiere al sentido positivo del silencio en los procedimientos iniciados a solicitud del interesado. En este sentido, el precepto dispone que el vencimiento del plazo máximo sin haberse notificado resolución expresa, legítima como regla general, al interesado o interesados para entender estimada su petición por silencio administrativo positivo. (...) En el caso del actor, las peticiones de pase a segunda actividad efectuadas en fecha 24

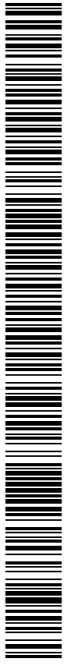
Codi Segur de Verificació: 3BWWWDHYAB3W9IWWXNTNBEHTWF49V4ZBX

Signat per Guiltart Guixer, Ramona :

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejusticia.gencat.cat/API/consultaCSV.html>

Data i hora: 21/04/2022 10:36

de octubre de 2017 y en fecha 14 de febrero de 2020 (documentos núm. 17 y 19, respectivamente) dirigidas al alcalde de la Corporación no obtuvieron respuesta por lo que el demandante debió entender que su solicitud de pase a segunda actividad fue estimada por silencio administrativo. A pesar de lo anterior, como el demandante desconocía dicha circunstancia interpuso, erróneamente, recurso de alzada (...). Cita doctrina jurisprudencial aplicable.

b) *Infracció de l'art. 9.3 de la CE per infracció pel principi de jerarquia normativa. Nul·litat de ple dret del Reglament regulador de la segon activitat dels Polícies Locals de l'Ajuntament de Vilassar de Dalt (Reglament consistorial de segona activitat) i de la resolució impugnada d'acord amb l'article 47 de la Llei 39/2015.*

Al·lega la part actora, "(...) El Consistorio funda la resolución denegatoria (como ya hizo en el año 2017, documento núm. 15) en que la relación de puestos de trabajo vigente no se incluye ningún puesto de trabajo reservado al pase a segunda actividad, "4. La relació de llocs de treball vigent d'aquesta corporació no inclou cap lloc de treball reservat al passi a segona activitat dels components de la Policia Local" (documento núm. 1, pág. 1), a tenor de lo previsto en el reglamento consistorial de segunda actividad (documento núm. 20). Pues bien, el reglamento consistorial de segunda actividad infringe el principio constitucional de jerarquía normativa, reconocido en el art. 9.3 CE, dado que, contiene, en relación con el pase a segunda actividad, un mandato o requisito nuevo esencial que el artículo 43 de la Ley 16/1991, de 10 de julio, de las Policias Locales no prevé. En este sentido, por un lado, el artículo 43 de Ley 16/1991, de 10 de julio, de las Policias Locales, relativo al pase a segunda actividad de los Policias locales, prevé por imperativo legal que los Policias Locales pasarán a segunda actividad ("pasan a segunda actividad") por dos motivos distintos. El primero, según dictamen médico y, el segundo, por razón de edad, que en ningún caso deberá ser inferior a cincuenta y siete años (...).Es en aplicación de este precepto que el Consistorio somete el pase a segunda actividad del actor al cumplimiento de un requisito adicional no previsto en la ley, esto es, la existencia de un puesto de trabajo vacante en la RPT que esté destinado a la segunda actividad.

Este requisito adicional no previsto en la ley de las Policias locales se sujeta a la potestad discrecional de la Administración por cuanto es ésta la que decide si reserva o no reserva puestos de trabajo vacantes de la relación de puestos de trabajo (si es que en ese momento están vacantes, porque puede suceder que todos los puestos estén ocupados) a la segunda actividad de los Policias locales.

El hecho que el Consistorio condicione el pase a la segunda actividad por razones psicofísicas, al cumplimiento de este requisito adicional, esto es, la existencia de puestos de trabajo vacantes en la RPT, se traduce en que, en la práctica, el artículo 43.1 de la Ley 16/1991 devenga inaplicable. Dicho de otro modo, el reglamento contraviene el mandato del legislador que obliga, por imperativo legal, al pase a la segunda actividad de los Policias locales, siempre y cuando se cumplan los requisitos previstos en la ley, en la medida que, si el Ayuntamiento decide no destinar o no puede

Codi Segur de Verificació: 3BWWDHYAB3W9IWXNTNBEHTWF49V4ZBX

Signat per Guifart Guixer, Ramona :

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejusticia.gencat.cat/API/consultaCSV.html>

Data i hora: 21/04/2022 10:36

Codi Segur de Verificació: 6715ea1a-77fd-48d3-8534-373db64014e3
 Origen: Ciutadà
 Identificador document original: 1404470
 Data d'impressió: 09/02/2023 17:31:53
 Pàgina 6 de 11

SIGNATURES
 1.- justícia.cat, 21/04/2022 10:36

reservar ningún puesto de trabajo a la segunda actividad en la RPT, aquellos Policías locales que soliciten el pase a segunda actividad nunca podrán hacerlo. (...)

I afegeix el recurrent, "(...) Sin perjuicio de lo expuesto en el fundamento anterior, el Ayuntamiento, denegando la petición del actor, vulnera el artículo 44.1 de la Ley 16/1991 así como el artículo 7.1 del Reglamento consistorial de pase a segunda actividad. La infracción se produce porque el Consistorio en la resolución impugnada condiciona el pase a segunda actividad a la emisión de un informe médico por parte de la mutua, requisito, que como a continuación se verá no se prevé en el artículo 44.1 de la Ley 16/1991, ni tampoco en el artículo 7.1 del Reglamento consistorial de pase a segunda actividad.

S'oposa l'administració demandada en base a les consideracions jurídiques exposades en la seva contestació a la demanda, que es donen per reproduïdes així com la fonamentació jurídica de la resolució impugnada.

QUART.- Entrem, doncs a examinar els motius impugnatoris esgrimits per la part recurrent seguint el seu ordre opositiu:

- a) *L'estimació de la petició de pas a la segona activitat per silenci administratiu per infracció de l'art. 241 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques i infracció de la jurisprudència sobre el silenci administratiu aplicable.*

Sosté l'actor que el silenci de la seva sol·licitud de pas a la segona activitat ha de ser positiu a tenor de l'art. 24 de la Llei 39/2015 d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Com aquest jutjat ha posat de manifest, "La regla general en nuestro Derecho es el sentido positivo del silencio. Como se preveía en la derogada la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, reguladora del Procedimiento Administrativo Común, en su art. 43, apartados 1 y 2, en la redacción dada tras la modificación operada por la Ley 4/1999, de 13 de enero, establecía que en los procedimientos iniciados a solicitud del interesado, el vencimiento del plazo máximo sin haberse notificado resolución expresa legitima al interesado que hubiera deducido la solicitud para entenderla estimada por silencio administrativo en todos los casos, salvo que una norma con rango de Ley o una norma de Derecho Comunitario Europeo establezcan lo contrario. Y si bien se establecen a continuación algunos supuestos en que el silencio es desestimatorio, se añade "no obstante, cuando el recurso de alzada se haya interpuesto contra la desestimación por silencio administrativo de una solicitud por el transcurso del plazo, se entenderá estimado el mismo si, llegado el plazo de resolución, el órgano administrativo competente no dictase resolución expresa sobre el mismo."

Codi Segur de Verificació: 3BWWWDHYAB3W9IWWXTNBEHTWTF49V4ZBX

Signat per Guifart Guixer, Ramona :

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejusticia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Data i hora 21/04/2022 10:36

En la vigent Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en el seu art. 24 disposa,

*“1. En los procedimientos iniciados a solicitud del interesado, sin perjuicio de la resolución que la Administración debe dictar en la forma prevista en el apartado 3 de este artículo, el vencimiento del plazo máximo sin haberse notificado resolución expresa, legitima al interesado o interesados para entenderla estimada por silencio administrativo, excepto en los supuestos en los que una norma con rango de **ley** o una norma de Derecho de la Unión Europea o de Derecho internacional aplicable en España establezcan lo contrario. Cuando el procedimiento tenga por objeto el acceso a actividades o su ejercicio, la **ley** que disponga el carácter desestimatorio del silencio deberá fundarse en la concurrencia de razones imperiosas de interés general.*

El silencio tendrá efecto desestimatorio en los procedimientos relativos al ejercicio del derecho de petición, a que se refiere el artículo 29 de la Constitución, aquellos cuya estimación tuviera como consecuencia que se transfirieran al solicitante o a terceros facultades relativas al dominio público o al servicio público, impliquen el ejercicio de actividades que puedan dañar el medio ambiente y en los procedimientos de responsabilidad patrimonial de las Administraciones Públicas.

El sentido del silencio también será desestimatorio en los procedimientos de impugnación de actos y disposiciones y en los de revisión de oficio iniciados a solicitud de los interesados. No obstante, cuando el recurso de alzada se haya interpuesto contra la desestimación por silencio administrativo de una solicitud por el transcurso del plazo, se entenderá estimado el mismo si, llegado el plazo de resolución, el órgano administrativo competente no dictase y notificase resolución expresa, siempre que no se refiera a las materias enumeradas en el párrafo anterior de este apartado (...)”.

No pot compartir-se l'argument de la part recurrent sobre que el silenci objecte d'aquesta litis ha de ser positiu en base al citat art. 24 de la Llei 39/2015.

Com ja hem exposat el present recurs té per objecte el Decret de l'Alcaldessa de l'Ajuntament de Vilassar de Dalt número 2020AJUN001684, de data 27 de novembre de 2020, en el que en la relació de fets exposa que el recurrent efectua la seva sol·licitud en data 14 de febrer de 2020 davant la referida Corporació municipal i que transcorreguts 3 mesos sense resolució expressa interposa en data 30 de setembre de 2020 recurs d'alçada que si és resol per la resolució de 27 de novembre de 2020 – objecte de les presents actuacions-.

Consegüentment, l'al·legació de la part actora s'ha de rebutjar completament, en la mesura que no concorren els requisits legals previstos en el precepte esmentat –art. 24 de la Llei 39/2015- per a que operi el silenci positiu.

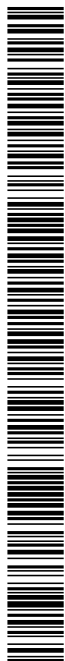
Codi Segur de Verificació: 3BWWDHYAB3W9IWXNTNBEHTWF49V4ZBX

Signat per Guifart Guixer, Ramona :

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/API/consultaCSV.html>

Data i hora 21/04/2022 10:36

b) Infracció de l'art. 9.3 de la CE per infracció pel principi de jerarquia normativa. Nul·litat de ple dret del Reglament regulador de la segona activitat dels Polícies Locals de l'Ajuntament de Vilassar de Dalt (Reglament consistorial de segona activitat) i de la resolució impugnada d'acord amb l'article 47 de la Llei 39/2015.

Pel que fa la referida al·legació ja avancem que no podrà ser objecte de favorable acollida al no concórrer la infracció del principi de jerarquia al·legada.

Com ja hem posat de relleu en data 14 de febrer de 2020 el recurrent, agent de la policia local de Vilassar de Dalt, funcionari de carrera d'aquesta corporació, presenta sol·licitud adreçada a l'Alcaldessa d'aquesta corporació local amb número de registre d'entrada E2020001480. En l'esmentada instància sol·licita el passí a segona activitat esgrimint pèrdua de condicions psicofísiques. Davant la negativa per silenci administratiu, en passar més de tres mesos des de la petició referida anteriorment, el dia 30 de setembre de 2020 el recurrent va presentar un recurs d'alçada adreçat a l'Alcaldia d'aquesta corporació en el qual reitera les peticions efectuades en la sol·licitud esmentada anteriorment (registre d'entrada E2020008240).

Doncs bé, pel que a la relació de llocs de treball vigent d'aquesta corporació local no inclou cap lloc de treball reservat al passí a segona activitat dels components de la Policia Local.

En aquest sentit es pronuncia l'informe de l'Inspector en cap de la Policia Local que consta a l'expedient administratiu en el que es constata que en l'actualitat, valorant el servei global de la Policia Local, no és viable reconvertir cap plaça en segona activitat doncs suposaria un buidatge en dos torns ordinaris, els quals ja són limitats pel gaudi de permisos i podrien comportar situacions de servei unipersonal.

D'altra banda, en el reglament regulador de la segona activitat dels polícies locals de l'Ajuntament publicat en el BOPB, núm. 57, de 7 de març de 2009, en el seu article 5.5 determina que l'ampliació, disminució o modificació del nombre i tipologia de llocs del catàleg és potestat exclusiva de l'Ajuntament, a proposta del departament de Recursos Humans, previ informe del cap de Prefectura de la Policia Local.

Com exposa la part demandada no consta que aquest reglament hagi estat impugnat ni directament ni per via indirecta per l'avui recurrent.

Cal significar que en sessió ordinària del Ple de la Corporació, celebrada el dia 30 de gener de 2020 es va adoptar, entre d'altres, l'acord de resolució de les reclamacions interposades en el període d'informació i exposició pública, i es va aprovar definitivament el Pressupost General d'aquest Ajuntament. Pel que fa a l'aprovació de la RLT i de la plantilla de personal, així com, de les corresponents modificacions, és competència del ple de la corporació en exercici de l'atribució que preveu l'article 22.2.i) del LRBRL. Tant la RLT com la plantilla, conformen com a document necessari i integrat l'Annex I del pressupost general de l'ens. Aquesta RLT i plantilla de personal, tampoc consta que fos impugnada ni directament ni per via indirecta per l'avui recurrent.

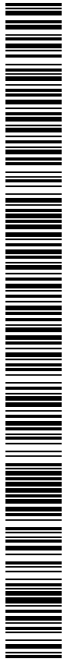
Codi Segur de Verificació: 3BWWWDHYAB3W9IWWXNTNBEHTWTF49V4ZBX

Signat per Guifart Guixer, Ramona :

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejusticia.gencat.cat/API/consultaCSV.html>

Data i hora: 21/04/2022 10:36

En aquest ordre d'idees, per aplicació del que disposen els articles 34 i 37.c) del TREBEP, les modificacions que s'introdueixin en la RLT han de ser objecte de negociació prèvia en la respectiva mesa de negociació. A l'expedient cal incorporar el contingut dels acords adoptats mitjançant les corresponents actes de les sessions. Com s'exposa en la resolució impugnada, els dies 8, 16 i 29 d'octubre de 2019 l'Equip de Govern va convocar a la mesa negociadora per tal de confeccionar l'Annex de personal per a l'any 2020 segons les propostes de l'Equip de Govern en l'aplicació de la Llei de Pressupostos per a l'any 2018(LPGE), la plantilla de personal i la Relació de Llocs de Treball per a l'any 2020. I en l'acta de 16 d'octubre de 2019 de la mesa negociadora referent al passi a segona activitat dels components de l'Àrea de seguretat Ciutadana s'acorda el següent:

“Aplicació de l'article 83 del pacte conveni de segona activitat.

La Sra. Llauró planteja que cal objectivar aquests processos per tal d'evitar problemes posteriors i que per tant una bona forma d'actuar seria que l'Ajuntament es plantegi la segona activitat d'un treballador quan tinguem una no aptitud del seu lloc de treball pel servei de prevenció de riscos i que mentre no es doni aquest fet no fem res.

El Sr. Ramos comenta que la segona activitat està pensada per als majors de 55 anys i per aquells professionals que ocupen llocs de treball de més responsabilitat.

El Sr. Caparrós explica que s'hauria de fer un reglament però que tal com està redactat l'article del conveni i l'atorgament de la segona activitat és potestat de l'administració.

El Sr. Miras diu que la policia pot fer-ho.

El Sr. Caparrós comenta que la segona activitat no comporta una jubilació anticipada.

La Sra Llauró explica que de moment resoldrem cada cas tenint en compte l'informe aptitudinal que emet el metge de la Mutua. Tothom està d'acord.”

Fetes les anteriors consideracions no consta aportat pel recurrent cap informe mèdic emès per la mútua en el qual consti la seva no aptitud per desenvolupar el seu lloc de treball d'agent de policia local. En efecte, el recurrent no presenta cap nova justificació de que el seu estat de salut s'hagi agreujat, raó per la qual s'ha d'estar al darrer informe de la Mútua de prevenció de riscos laborals (PrevenControl) que consta a l'expedient administratiu.

Pel que fa a l'exigència de la petició d'un funcionari per a passar a una segona activitat, s'exigeix que el peticionari justifiqui suficientment aquesta petició, la qual cosa no s'ha fet en aquest cas. Per tant, no havent provat suficientment la part recurrent la necessitat de la creació d'un lloc de treball de segona activitat i –i reconeixent l'Ajuntament que ja ha adaptat les seves funcions de policia local a l'informe mèdic d'aplicació-, cal concloure que la denegació de la sol·licitud al passi a segona activitat efectuada del recurrent es plenament ajustada a dret.

Codi Segur de Verificació: 3BWWDHYAB3W9IWWXTNBEHTWF49V4ZBX

Signat per Guifart Guixer, Ramona :

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/API/consultaCSV.html>

Data i hora: 21/04/2022 10:36

ÚLTIM. A tenor dels arts. 68.2 i 139.1 de la vigent Llei reguladora d'aquesta Jurisdicció modificat aquest últim per la Llei 37/2011 de 10 d'octubre de mesures d'agilització processal, les costes processals s'imposaran en primera o única instància a la part que hagi vist rebutjades totes les seves pretensions en la sentència o en la resolució del recurs o de l'incident a excepció que es justifiqui la seva no imposició. Sense que no obsti, en seu cas, la manca de sol·licitud expressa de condemna en costes per les parts, tota vegada que aquest pronunciament es sempre obligat o imperatiu per la decisió judicial, sense incorre per raó de tal vici d'incongruència processal *-ultra petita partium-* articles 24.1 CE i 33.1 i 67.1 LJCA-, al concernir l'esmentada declaració judicial a una qüestió jurídic processal de conformitat amb el dictat de l'art. 68.2 de la Llei Jurisdiccional i d'una reiterada jurisprudència tant contenciosa administrativa com constitucional (entre altres, STS Sala Contenciosa Administrativa, de 12 de febrer de 1991; i STC, Sala Primera, núm. 53/2007, de 12 de març, i 24/2010, de 27 d'abril).

Cal recollir, doncs, el principi de venciment mitgat, tot i que en el supòsit aquí examinat ens porta a concloure amb la no imposició de costes tota vegada que la singularitat de la qüestió aquí debatuda veta estimar que es trobi absent en el cas que ens ocupa *iusta causa litigandi* (series dubtes de fet o dret) tot això tenint en compte que per la jurisprudència recaiguda en supòsits similars per apreciar a aquests efectes que el cas era jurídicament dubtós tal i com assenyala l'art. 394 de la Llei 1/2000, d'Enjudiciament Civil.

DECISIÓ

Ateses les consideracions anteriors, i fent ús de la potestat que li ve conferida per l'art. 117 de la Constitució, aquest Jutjat ha resolt:

- 1.- REBUTJAR LA INADMISSIBILITAT** del present recurs per no concórrer la causa d'extemporaneïtat a tenor de l'art. 46 en relació amb l'art. 69 e) de la LJCA.
- 2.- DESESTIMAR** el recurs contenciós administratiu interposat per ser l'acte administratiu impugnat plenament ajustat a Dret.
- 3.- SENSE L'EXPRESSA IMPOSICIÓ DE COSTES.**

Notifiqui's a les parts la precedent sentència fent constar que no és ferma, essent, per tant, susceptible de recurs d'apel·lació davant la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a interposar a través d'aquest Jutjat en un

Codi Segur de Verificació: 3BWWHDHYAB3W9IWWXTNBEHTWTF49V4ZBX

Signat per Guifart Guixer, Ramona :

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejusticia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Data i hora: 21/04/2022 10:36

Codi Segur de Verificació: 6715ea1a-77fd-48d3-8534-373db64014e3
Origen: Ciutadà
Identificador document original: 1404470
Data d'impressió: 09/02/2023 17:31:53
Pàgina 11 de 11

SIGNATURES
1.- justícia.cat, 21/04/2022 10:36

termini màxim de quinze dies hàbils, comptadors des de l'endemà d'haver estat rebuda la notificació del veredict.

Així, per aquesta la meva sentència, de la qual s'unirà testimoni a les actuacions, portant-se l'original al Llibre corresponent, ho pronuncio, mano i signo. S.S^a IL·LMA. Ramona Guitart Guixer, Jutge substituïda del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Barcelona.

Codi Segur de Verificació: 3BWWDHYAB3W9IWXXTNBEHTWF49V4ZBX

Signat per Guitart Guixer, Ramona :

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejcat.justicia.gencat.cat/AP/consultaCSV.html>

Data i hora: 21/04/2022 10:36

